

נקראת על שמו. שנינו במשנה: ומקדין את
הבהמה ביום טוב.

תנו רבנן: איזהו קרוד ואיזהו קרצוף?

קרוד נעשה במגרת שיש לה שינים קטנים
דקים, ועושיין בה חבורה.

קרצוף נעשה במגרת עץ ששיניה גדולים
ועבים, ואין עושיין בה חבורה.

ושלש מחלוקות בדבר:

א. רבי יהודה סבר: דבר שאינו מתכוין —
אסור.

מיהו, קרוד — קטנים ועושיין חבורה. ולכן
אסר אף על גב שאינו מתכוין לעשיית
חבורה אלא רק לנקותה.

קרצוף — גדולים, ואין עושיין חבורה. ולכן
התיר.

ולא גזרינן לאסור קרצוף אטו קרוד.

ב. ורבנן סברי נמי כרבי יהודה, שדבר
שאינו מתכוין אסור.

וגזרינן קרצוף אטו קרוד.

ג. ורבי אלעזר בן עזריה סבר לה כרבי
שמעון, דאמר דבר שאינו מתכוין מותר.

ולכן, בין קרוד ובין קרצוף שרי היות ואינו
מתכוין לעשות חבורה.

אמר רבא אמר רב נחמן אמר שמואל,
ואמר לי אמר רב נחמן לחודיה: הלכה
כרבי שמעון, שאמר דבר שאינו מתכוין
מותר, שהרי רבי אלעזר בן עזריה מודה לו.

אמר ליה רבא לרב נחמן: ולימא מר הלכה
כרבי יהודה, שהרי חכמים מודים לו!

אמר ליה: אנא כרבי שמעון סבירא לי ולכן
פסקתי כמוהו. ועוד: שהרי רבי אלעזר בן
עזריה מודה לו.

מתניתין:

מכונת הרחים של פלפלין מורכבת משלשה כג-ב
חלקים, ולכל אחד מהחלקים יש שם כלי
בפני עצמו.

ולכן, הרי היא טמאה בשלש שמות של
טומאת כלים, משום השמות של שלשה
כלים.

והיינו, כאשר נטמאת הרחיים, אין היא
נטהרת בביטול אחד השמות, אלא רק כאשר
יתבטלו ממנה כל שלשת שמות חלקיה.

ואלו שמות שלשת חלקיה, שהיא טמאה
מכוחם:

משום "כלי קבול", ומשום "כלי מתכת",
ומשום "כלי כברה". וכפי שיבואר בגמרא.

גמרא:

תנא בכרייתא:

הכלי התחתונה שברחיים העשויה עץ
ומקבלת לתוכה את אבק הפלפלים שנטחנו,
הרי היא טמאה משום טומאת כלי עץ שיש
להם קבול. שטומאת כלי עץ היא רק בכלים
שיש בהם בית קיבול, ולא ב"פשוטי כלי
עץ" ללא בית קיבול.

הכלי האמצעית שגם היא עשויה עץ, ובה